

Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

ΟΜΙΛΙΑ του ΝΙΚΟΥ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΕΛΟΥΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α.

στο 36ο ΕΝΔΙΑΜΕΣΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ της Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α.

ΑΘΗΝΑ – 3 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2007

Συνάδελφοι, κατ' αρχήν θα ήθελα εκ μέρους των Αγωνιστικών Κινήσεων – Συσπειρώσεων να σας ζητήσω συγνώμη γι' αυτή τη διαδικασία. Εμείς είμαστε κάθετα αντίθετοι με όλη αυτή τη διαδικασία, μία μέρα το Συνέδριο με χιλιάδες ευρώ ξοδευμένα, με ταλαιπωρία και κούραση των συναδέλφων συνέδρων, να ερχόμαστε εδώ και να μπαίνουμε όλοι σε ένα παιχνίδι τηλεοπτικό, που εμείς θα κάνουμε τους τηλεοπτικούς αστέρες και εσείς από κάτω θα είσαστε το κοινό που θα χειροκροτείτε, διότι αυτό παίζεται από το πρωί, χαιρετισμοί, κόμματα, βουλευτές, υπουργεία.

Άντε τώρα να σας πετσώσουμε και από ένα λόγο εμείς οι παρατάξεις και από εκεί και πέρα ο καθένας στο μαντρί του για να ξανά εμφανιστεί αύριο αν χρειαστεί για κανένα ψήφισμα, διότι οι περισσότεροι έχουν αυτομολήσει, διότι η ίδια η διαδικασία του Συνεδρίου έτσι όπως γίνεται, έτσι όπως οργανώνεται δεν δίνει τη δυνατότητα να εκφραστεί πραγματικά η αγωνία, οι γνώμες των συναδέλφων σε μία τέτοια περίοδο που πραγματικά τα προβλήματα οξύνονται στο έπακρο και αλλάζουν άρδην όλη την κατάσταση.

Κοιτάξτε να δείτε, συνάδελφοι, μετά το 2006, το Συνέδριο στη Ρόδο που κάναμε, 1,5 χρόνο επί της ουσίας η Ομοσπονδία, σαν όργανο λέω, δεν κινήθηκε να λύσει τίποτα. Απλά και μόνο λίγο πριν το Συνέδριο σαν απατημένοι σύζυγοι, εμείς το γράψαμε και στην ανακοίνωση που βγάλαμε, εκλιπαρούσαν από την Κυβέρνηση να πετάξει ως γνωστό κάποιο επίδομα, που κάθε χρόνο με τον έναν ή τον άλλο τρόπο εμφανίζεται και να ξανά υποσχεθεί μία ρύθμιση για τα βαριά που ακόμα δεν την έχουμε δει, ακόμα δεν ξέρουμε τι ακριβώς θα φέρει αυτή η ρύθμιση, ώστε να έρθουμε εδώ πέρα να βγάλουμε τους πανηγυρικούς.

Ενώ από την άλλη η πραγματικότητα στον κλάδο είναι καζάνι που βράζει. Τα θέματα στον 1,5 χρόνο αυτό και αυτοί θα έπρεπε να ήταν οι εισηγητές, είναι οι ίδιοι οι εργαζόμενοι που ζουν με την λαιμητόμο της απόλυσης, οι ίδιοι εργαζόμενοι να είναι εισηγητές εδώ, που έχουν πολλά να μας διδάξουν και ας είναι απ' οπουδήποτε, 24 μέρες είχαν οι

εργαζόμενοι στο Ηράκλειο απεργία, δεν είχαν ξανά κάνει ποτέ τόσο, γι' αυτά τα ζητήματα που πιθανόν θα περάσουν στα ψιλά εδώ πέρα.

Οι εργαζόμενοι στο Περιστερί, οι εργαζόμενοι στη Νίκαια, που θέτουν τα πραγματικά προβλήματα που απασχολούν τους εργαζόμενους του κλάδου και τους εργαζόμενους συνολικότερα και όχι κατά πόσο την βρίσκουμε, δεν την βρίσκουμε, βγαίνουν οι Προεδρίες, τα Γραμματεία, ποια είναι τα μέτρα, τα Συνέδρια, οι ψηφοφορίες και τα κουκιά.

Λίγο σχέση έχουν αυτά όλα με τα πραγματικά προβλήματα, διότι η κατάσταση μας διαψεύδει κάθε μέρα. Δέστε ποια είναι η κατάσταση, πώς έχει διαμορφωθεί 1,5 χρόνο μετά που ερχόμαστε και λέμε εδώ και εισηγητικά, ότι κάποια προβλημάκια λύθηκαν, κάποια.

Αυτή τη στιγμή επίσημα ανακοινώνουν, ότι τα 3,5 χρόνια έχει δημιουργηθεί μία νέα φουρνιά συμβασιούχων που οι ίδιοι εκτιμάνε ότι αυτή τη στιγμή έχει ξεπεράσει τις 265.000 εργαζόμενους, επίσημα στοιχεία, απ' αυτά που ανακοινώνουν. Ποιο Διάταγμα Παυλόπουλου, ποιοι 250.000 που ούτε δεν ξέρω εγώ πόσοι τακτοποιήθηκαν, αν τακτοποιήθηκαν;

Με ίδια στοιχεία συνάδελφοι 30.000 είναι οι εργαζόμενοι σε όλη την Ελλάδα στα STAGE, 6.000 με 8.000 στην Αττική ανασφάλιστοι με 24,00 _που πληρώνουν και την ιατροφαρμακευτική τους περίθαλψη. 18.000 με 20.000 οι εργαζόμενοι με σύμβαση έργου, τους παίρνουν από το παράθυρο.

Υπάρχουν Δήμοι και μπορούμε να σας καταθέσουμε στοιχεία, οι οποίοι όλο αυτό το διάστημα έχουν ανακυκλώσει όλο το εργατικό δυναμικό της περιοχής τους. Δέστε Θέρμη: 70 μόνιμοι, 350-500 πόσοι έχουν φτάσει. Να πάμε και παραπέρα, Μαρούσι 200 μόνιμοι εργαζόμενοι, 950 ενοικιαζόμενοι εργαζόμενοι από εταιρεία, 250 στις επιχειρήσεις, 150 μερικής απασχόλησης και 100 STAGE.

Οι συνάδελφοι εκεί λειτουργούν υπό συνθήκες παρανομίας για να ζητήσουν το αυτονόητο μισθό. Μου έλεγε η Λαμπρινή στα Γιάννενα ότι οι εργαζόμενοι φοβούνται να ζητήσουν το μισθό, διότι τους απειλούν ότι θα τους απολύσουν και ελπίζουν κάποια στιγμή να πάρουν κάποιο χαρτζιλίκι.

Εάν δεν είναι αυτή η κατάσταση μία γαλέρα ο κλάδος μας με εργαζόμενους που πάνω από τους μισούς είναι παράνομοι να εμφανίζονται και στα Συνδικάτα και στα Συνέδρια, τι άλλο είναι;

Αυτό δεν είναι το βασικό ζήτημα που θα έπρεπε να συζητήσουμε και να δούμε, πώς πραγματικά θα αντιμετωπίσουμε αυτή την κατάσταση ή θα μπορούμε στις λογικές πάλι να μας ενδιαφέρουν, όπως είπα και στην αρχή, ως κουκιά μόνο, όχι ως άνθρωποι με αξιοπρέπεια που παλεύουν για τη ζωή τους.

Εάν αυτό δεν περιγράφεται για όλους μας, το αύριο των παιδιών μας, των δικών μας, τότε ποιο είναι; Εάν αυτό δεν είναι η ουσία του ασφαλιστικού, των συλλογικών συμβάσεων κλπ., τότε ποιο είναι;

Μια τέτοια συζήτηση θα πρέπει συνάδελφοι να κάνουμε σήμερα, διότι όλα τα υπόλοιπα είναι περιττά. Υπάρχει ένα κεντρικό πολιτικό στοίχημα, η άγρια επίθεση που διεξάγεται κάθε μέρα στο όνομα της ανταγωνιστικότητας του κεφαλαίου, έχει μία βασική αρχή, ό,τι ξέραμε μέχρι τώρα ως δημόσιο κοινωνικό, να μπει στη διαδικασία της εμπορευματοποίησης και της εκμετάλλευσης, είτε υγεία, είτε παιδεία, βλέπετε άρθρο 16, βλέπετε νοσοκομεία με manager, είτε ΟΤΑ, οι Δήμοι, δηλαδή Κώδικας, δηλαδή Ανώνυμες Εταιρείες οι επιχειρήσεις, δηλαδή ανακύκλωση μέσω της Εταιρείας αυτής που είναι και οι Δήμαρχοι μέσα και διάφοροι άλλοι παράγοντες, δηλαδή όλα τα πράγματα να μπουκ στην διαδικασία του κέρδους, αυτά δηλαδή που έπαιρνε ως κοινωνικό μισθό ο εργαζόμενος μέχρι τώρα να του τον κόψουν και να ανατρέψουν ό,τι ήξερε μέχρι τώρα ως αρχές θωρο, εργασιακή σχέση, τότε μπαίνει, τότε βγαίνει από τη δουλειά, τι μισθό παίρνει, τι σύμβαση υπογράφει;

Διότι για όλες αυτές τις σχέσεις που μιλάμε δεν υπάρχουν συμβάσεις, ατομική διαπραγμάτευση υπάρχει. Και αν αυτό τείνει να γίνει σήμερα πλειοψηφία και στην Ελλάδα, όπως είναι και στην Ευρώπη, για ποιες συλλογικές συμβάσεις θα συζητάμε.

Αυτά, λοιπόν, τα ζητήματα των ιδιωτικοποιήσεων με όλες τις μορφές καθόμαστε, τα βλέπουμε που διεξάγονται κάθε μέρα, θα πρέπει εδώ να τα βάλουμε κάτω να τα εισηγηθούμε και να τα αντιμετωπίσουμε. Και να αντιμετωπίσουμε συνάδελφοι με μια βασική αρχή πάνω σ' αυτό, ότι όλοι οι Δήμαρχοι σήμερα είναι αφεντικά, είναι εργοδότες. Μην ψάχνουμε να βρούμε τον καλό δικό μας.

Οι Δήμοι σήμερα, δέστε τις περιοχές σας, είναι οι μεγαλύτερες επιχειρησιακές μονάδες, απασχολούν το περισσότερο προσωπικό, έχουν προϋπολογισμούς τεράστιους. Τα προγράμματα που εφαρμόζουν, οι λογικές που εφαρμόζουν καθορίζουν όλη την κίνηση του κεφαλαίου στην περιοχή. Δεν είναι τυχαία αυτά τα πράγματα. Εάν δεν τα δούμε έτσι, δυστυχώς δεν μπορούμε να αντιμετωπίσουμε τίποτα.

Κατά τη γνώμη μας, να μην σας φάω πολύ χρόνο, εμείς θα θέσουμε στο Συνέδριο τέσσερα ζητήματα: το ασφαλιστικό, εάν θέλετε και από την πλευρά της δικιάς μας ιδιαιτερότητας των βαριών και ανθυγιεινών που κατά τη γνώμη μας θα γίνει προπομπός αποχαρκτηρισμού επαγγελματιών ας μην περιμένουν μόνο κάποιες θετικές πλευρές, ότι θα γίνει επέκταση του 2703, θα γίνει αποπομπός αποχαρκτηρισμός επαγγελματιών, είναι γνωστό ότι εξαιρούνται οικοδομικά επαγγέλματα, θα τα πούμε αναλυτικά κλπ. και τις γενικότερες αλλαγές που έρχονται στον κλάδο μας με όλες αυτές τις εργασιακές σχέσεις.

Εργασιακές σχέσεις, λοιπόν, και συλλογικές συμβάσεις, θα πρέπει εδώ να συμφωνήσουμε πολιτικά σε ορισμένες αρχές, ότι δεν είναι δυνατόν, δεν διανοείται να επιτρέψουμε άλλο κανείς εργαζόμενος στους Δήμους, στις Κοινότητες, στα Νομικά Πρόσωπα να έχει ξεχωριστό μισθό, να έχει τα μισά λεφτά από εμάς, αυτό πρέπει να είναι η προμετωπίδα μας, διότι όταν για την κήρυξη της απεργίας βάζαμε αυτό το ζήτημα, ο συνάδελφος ο Πολυμερόπουλος έλεγε, αφήστε τα τώρα τις εργασιακές σχέσεις, αφού όλοι οι Δήμαρχοι αυτά κάνουν, ας πάμε να τσιμπήσουμε τα 35,00 ευρώ που έχουμε συμφωνήσει και τα άλλα θα τα δούμε.

Να συμφωνήσουμε, λοιπόν, σ' αυτό, για τους μισθούς, να μην συζητάμε και να κρίνουμε, ότι παίρνουμε άλλη μια εισοδηματική πολιτική, δηλαδή τα ψίχουλα των 30 λεπτών, όταν οι μισθοί μας την τελευταία 15ετία έχουν χάσει το 40% της αγοραστικής δύναμης και ο καθένας μας ζει με δανεικά.

Να μπει στην κεφαλή, ότι κανένας μισθός του νεοδιόριστου δεν μπορεί να είναι κάτω από 1.400,00 ευρώ με τα επιδόματα μέσα και να κάτσουμε να συζητήσουμε πώς θα οργανώσουμε τους αγώνες σ' αυτό. Και δυστυχώς συνάδελφοι στην Ομοσπονδία παρ' όλο ότι υπάρχουν 5-6 παρατάξεις, δεν έχει σημασία, υπάρχουν δύο λογικές, που δυστυχώς η μία λογική εκφράζεται με την ΠΑΣΚΕ και ΔΑΚΕ που είναι σ' αυτή τη γραμμή και η άλλη λογική εκφράζεται με τις υπόλοιπες δυνάμεις, που με τον έναν ή τον άλλο τρόπο ανοίγουν αυτά τα ζητήματα.

Και είναι χαρακτηριστικό το τελευταίο διάστημα τη στάση που προκύψανε. Ας μην ψάχνουμε να βρούμε μόνο τις διαφορές, διαφορές υπάρχουν πολλές. Ας φέρουν, λοιπόν, τα ζητήματα έτσι και με τέτοιο τρόπο οι εργαζόμενοι σύνεδροι και να διαμορφωθούν στα Συνέδρια οι παρατάξεις, όχι στοιχισμένοι και κουρδισμένοι από πριν, αλλά με βάση τα πραγματικά προβλήματα.

Και νομίζω, ότι στη συγκεκριμένη περίοδο διαμορφώνονται πραγματικά νέες δυνατότητες. Εμείς εδώ μπορεί να συζητάμε διάφορα, μπορεί να μην γινόταν τίποτα, αλλά όλη αυτή την περίοδο πολλά αντάρτικα στήθηκαν στους Δήμους, πολλοί εργαζόμενοι με ηρωισμό και αυτοθυσία πάλευαν να ανοίξουν, να προστατεύσουν τη δουλειά τους γι' αυτά τα πράγματα.

Και θα πρέπει στο Συνέδριο εδώ να σταθούμε και να σχεδιάσουμε και να αποφασίσουμε εάν θέλουμε σαν Ομοσπονδία παρ' όλο που εκφράζουμε ένα κομμάτι των εργαζομένων του κλάδου, να έχουμε οποιαδήποτε αξιοπιστία το επόμενο διάστημα.